

срѣднитѣ вѣкове тая клисура била известна у византийците съ име Саандапоръ т. е. четиридесет брода. И турци съ именемъ наричаха лжкатушната горна Крива-рѣка пакъ така — Къркъ-гечидъ (40 брода). Село Кръкля, което лежи въ най-горната часть на долината, напомня сѫщото турско название.

Надъ входната врата на керванъ-сарай (по-късно правителственъ турски конакъ) се намира турски стихотворенъ надписъ на мръморъ. Въ тоя надписъ се говори за съграждането отъ Байрамъ-паша на кривопаланешката малка крепостъ, около която изникнала по-сетне градътъ.

Ето фотографска снимка, стр. 140, отъ надписа и преводъ отъ Д. Гаджановъ:

„Негово превъзходителство далновидниятъ Байрамъ-паша, който е във велъ редъ въ цѣлата държава, най-първо положи голѣми старания и преустрои войската, принуди държавните сановници да не се отклоняватъ отъ правдата, а същне, когато се научи, че въ страната има бунтъ, той потуши и него безъ бой и война. Кой ли герой е минавалъ безъ бой презъ главния путь въ егридеренската клисура? Въ единъ петъченъ день, пашата като събра безработни люде и жътвари, и съ умнитѣ си мѣрки турна край на бунта, предизвиканъ отъ заблудения народъ. Неизвестенъ пѣвецъ възпѣ тия му добри дѣла, а пъкъ безсмѣртията Богъ нека запази вѣчно паметъта му. Година 1043“ (отъ Р. Хр. 1633).

2. — Хаджи Якимъ Кърчовски въ Паланка. Хаджи Якимъ е първиятъ по време новобългарски книжовникъ въ Македония, който печата книгите си на народенъ говоръ. Споредъ едно предание¹⁾, той билъ роденъ отъ с. Осломеви, Кичевско или Кърчовско, отгдeto идѣло и прозвището му „Кърчовски“, покрай другите му прозвища — Хаджи Якимъ даскаль, Якимъ монахъ, йеромонахъ Якимъ. Споредъ друго пъкъ предание, още Хаджи Якимовиятъ баща се билъ преселилъ въ северна Македония отъ Кър-

¹⁾ „Старцитѣ, които добре помниятъ дѣдо Кирилла (Пейчиновичъ), са същали отъ него да казва, че се билъ училъ и въ Дебърския манастиръ Св. Иванъ при нѣкой си Иовъ отъ с. Осломеви (Кичевско), който послѣ стана иеромонахъ Иоакимъ и написалъ книгата *Различна поучителна наставление*“ и пр. (А. Шоповъ, Изъ новата история на Македония. СНУНК., III, 61).